

Geen enkele dag zonder jazz

INTERVIEW Jeroen de Valk bundelt 30 jaar interviews met muzikale groten

ROBIN BRUINSMA
AMERSFOORT

Jazz is voor hem een levenselixer. „Jazz maakt me vrolijk, jazz ontspant, inspireert en stimuleert. Er gaat geen dag zonder jazz voorbij. Ik luister ernaar, ik lees en schrijf erover, ik speel jazz, verzamel cd's en dvd's, ik probeer er zelfs soms sonnetten over te maken.”

Jeroen de Valk behoort ongetwijfeld tot de jazzautoriteiten in ons land, zeker, als het de legendarische trompettist Chet Baker en diens illustere tijdgenoten betreft. Zijn collectie bevat alleen al 700 cd's met opnamen van de man die De Valk consequent en liefdevol *Chet* noemt. Geen achternaam; er is immers maar één Chet voor hem.

Na eerdere biografieën over Chet Baker en Ben Webster ligt er nu een bundel in de winkel met de twintig 'mooiste interviews uit dertig jaar jazzjournalistiek'. De Valk beschrijft ontmoetingen met grootheden als Dave Brubeck, Rita Reys, Sonny Rollins, Charlie Haden en Woody Shaw. De verhalen lezen lekker weg, zijn toegankelijk en met gevoel voor sfeer en details geschreven. Waar de Amersfoorter de muziek aanroert, doet hij dat vakkundig en zo helder dat de lezer de muziek bijna kan horen.

„Schrijven,” zegt hij, „geeft mij minstens zoveel voldoening als musiceren, uiteindelijk zelfs meer. Ik ben geen superbassist en volg meestal toch dezelfde loopjes. Met schrijven kan ik meerdere kanten op, variëren en combineren, mezelf uitdrukken, mooi lopende zinnen componeren. Moest ik kiezen, dan zou het schrijven worden. Gelukkig stelt niemand mij voor die keuze.”

In zijn gebundelde interviews rijgt De Valk de anekdotes aaneen en schildert hij portretten van jazzmusici van internationale faam. Van al die ontmoetingen blijft het bezoek aan de doodzieke pianist Jimmy Rowles en zijn kale, lijkbleke vrouw in hun schamel optrekje zuidwaarts van Los Angeles even onvergetelijk als ironisch. Drie maanden na het interview met 'die jongen uit Zweden', zoals de Amerikaan De Valk noemde, blies Rowles zijn laatste adem uit.

„Jimmy vertelde mij over Marilyn Monroe. Hij was haar *vocal coach* voor *Let's Make Love*, hij leerde haar ademen en fraseren. Op de eerste dag in de studio deed Marilyn een dutje op de sofa, ze sliep, heel diep, in haar ondergoed. Behalve Jimmy was er verder niemand. Hij keek naar dat prachtige lijf en realiseerde zich dat alle mannen van de wereld ogenblikkelijk met hem wilden ruilen. Jimmy weerstond de ver-

Jeroen de Valk: „Ik ben de laatste tijd niet meer zo jazzmonogaam.” FOTO RODNEY KERSTEN

leiding en kuchte net zolang, tot Marilyn wakker werd. Ze gingen meteen aan het werk en hij was onder de indruk van haar professionaliteit.”

De Valk hanteerde journalistieke uitgangspunten, ook toen hij bezig was met de biografie over Chet Baker. „Ik heb het echt tot op de bodem uitgezocht. Iedereen dacht, en velen denken nog steeds, dat Chet

werd vermoord. Dat is niet zo. Hij viel, stoned, uit het raam van een hotel in Amsterdam. Zo kwam Chet aan zijn einde. Er bestaan trouwens veel misverstanden rond Chet, ik weet wel beter.” Hij sprak een aantal keren met zijn idool, 'een alleraardigste man'.

Als De Valk over de muziek van Chet Baker ('Zijn timbre, melodielij-

nen en manier van improviseren, de emoties en creativiteit, je blijft als luisteraar aan die trompet gekluisterd') praat, blijft de spraakwaterfall maar stromen. Neemt hij voor de foto zijn basgitaar in zijn handen en tokkelt hij op de snaren zonder dat er geluid uit komt, dan hoort De Valk de noten toch. En is hij ineens stil, in zichzelf gekeerd.

Paspoort

- **Geboren:** Rotterdam, 1958.
- **Woonplaats:** Amersfoort.
- **Opleiding:** drie jaar conservatorium (contrabas, klassiek en jazz).
- **Carrière:** freelancejournalist en jazzmusicus, sinds 1997 verslaggever bij AD Amersfoortse Courant/Utrechts Nieuwsblad.
- **Bijzonderheden:** schreef een alom gerespecteerde biografie over de Amerikaanse trompettist Chet Baker, die hij twee jaar geleden uitbreidde en aanpaste (verscheen in vier talen, waaronder het Japans); maakte bovendien een biografie over de Amerikaanse saxofonist Ben Webster.
- **Spijt:** „Ik ben er niet door gefrustreerd geraakt, maar het zag er naar uit dat mijn Chetbiografie zou worden verfilmd. Ik heb boven nog ergens het script liggen. Helaas gooide de familie van Chet roet in het eten. Ik zou alles uit mijn duim hebben gezogen en er steenrijk van zijn geworden. Ik vind het spijtig dat het zo is gelopen. Chet Baker verdient een speelfilm.”

„Toen ik eenmaal over de drempel van de jazz was gestapt, bestond er geen weg terug. Zo gaat dat met de meeste jazzliefhebbers. Je raakt er voor de rest van je leven aan verslingerd, al ben ik de laatste tijd niet meer zo jazzmonogaam. Ik was heel lang een echte jazznerd. Na een voor mij vervelende periode ben ik, zeg maar, een socialer mens geworden. Ik hoorde in het smartlappencafé voor 't eerst *De Vlieger* van André Hazes en was onder de indruk. Het kwam bij hem echt uit zijn tenen.”

De Valk treedt zelf regelmatig op met de Amersfoortse formatie Dutch Treat met zangeres Nynke Geertsma als frontvrouw. Het repertoire bestaat uit Nederlandstalige songs met een jazzy omlijsting. „Dit doe ik puur voor de lol van het muziek maken. Als bassist heb ik toch de illusie dat ik het fundament stort waarop de andere bandleden het huis bouwen. Zij musiceren, ik begeleid. En er bestaat geen fijner gevoel dan het moment waarop alle instrumenten precies en in de goede toonsoort samenvallen.”

■ **Jeroen de Valk - Go man, go!**, uitgever Van Genep Amsterdam, 17,50 euro; het boek wordt zaterdag gepresenteerd tijdens een muzikale happening in Theater Borra Amersfoort, aanvang 16.00 uur.